

deci^t 20 la 100 de ap^re aproape, atunci se mestecă că chelă Hg , din greșatea să de nitrat să dă de polverin, nisind această mestecătare ne o masă de martor că și nisările de lemn de gaică.

Adăugarea salpetrului la fulminatul de mercură prezintă mai multe foloase netede și. Adăugă flacăra fitilului și împedici către combustiunea de a fi instantanată: doborându-se violență explozivă fulminatului, că ar sparge repede cămășirea poluilor; prezenta nitratul să dă a polverinului împreună cu cărăușul primelor reacții îngrijorătoare și a cărăușului prăbușit fulminantă.

Se întinde pe amestecătura fulminantă în capsulele de apă, prin mijlocirea unor întoturi de invenție care permit să se încurcă doar într-o parte dință de capsule.

Greșatea încurcături a o mie de capsule hotărîte pentru pătrăiile de infanterie este de 40 grame; fiecare fitil căprindă dap 40 miligrame aproape de amestecătura. Această cantitate este pe jumătate mai puțină pentru fitilurile poluilor de vînătoare, care sunt mult mai mici.

Capsulele poluilor de mănuși sunt acoperite de un strat săvârșit de verpică care le apără de umiditate. Această verpică este formată de 500 grame de gomă lacă la un kilogram de alcool la 94°.

Capsulele că fulminatul de mercură, unelelemente întregindă astăzi, trebuie să fie preparate, mai că seamă pentru pătrărea armelor, în locul lor că sunt făcute că o amestecătura de chlorat de potasă, de sulf și de cărbune. Aceste din urmă îmboanează mult armelor, și astăzi se cumpără ferului.

Roxilina mestecată că eare, să dă mai bine că chloratul de potasă, de fitilurile fulminante de calitate prea bună.

Mannita azotică se inflăcătă prin ciocnire (sprijină), și poate slăji asemenea, după D. Sobrero, la fabricația fitilurilor fulminante.